DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

19. april 2007 *

I sag C-63/06,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) ved afgørelse af 20. december 2005, indgået til Domstolen den 3. februar 2006, i sagen:

UAB Profisa

mod

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

* Processprog: litauisk.

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, E. Juhász, og dommerne R. Silva de Lapuerta (refererende dommer) og J. Malenovský,

generaladvokat: Y. Bot
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— UAB Profisa ved advokatas T. Blažys

— den litauiske regering ved D. Kriaučiūnas, som befuldmægtiget

— den portugisiske regering ved L. Fernandes og Â. Seiça Neves, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved W. Mölls og A. Steiblytė, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 27, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316, s. 21).

2 Denne anmodning er fremsat inden for rammerne af en sag mellem UAB Profisa (herefter »Profisa«) og Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų

ministerijos (de litauiske toldmyndigheder) vedrørende opkrævning af punktafgift af alkohol indeholdt i chokoladevarer.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

3 Artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 bestemmer:

»Medlemsstaterne fritager produkter, der er omfattet af dette direktiv, for den harmoniserede punktafgift på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af sådanne fritagelser og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, når de direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår

chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter.«

Nationale bestemmelser

4 Artikel 25, stk. 1, i lov om punktafgifter af 30. oktober 2001 (Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas) (Žin., 2001, nr. 98-3482), som ændret ved lov af 29. januar 2004 (Žin., 2004, nr. 26-802, herefter »punktafgiftsloven«), bestemmer, at ethanol og alkoholholdige drikkevarer, der er bestemt til fremstilling af chokoladevarer, er fritaget for punktafgift, hvis der ikke anvendes mere end 8,5 liter ren ethanol pr. 100 kg (netto) chokoladevare.

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

5 Profisa importerer chokoladevarer, der indeholder ethanol, til Litauen.

6 Ved afgørelser af 4. januar og 14. marts 2005 nægtede Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos at fritage de af Profisa importerede varer

for punktafgift med den begrundelse, at selv om punktafgiftslovens artikel 25, stk. 1, nr. 5, fritager alkohol, der er bestemt til fremstilling af chokoladevarer, finder fritagelsen imidlertid ikke anvendelse på importerede varer, der indeholder ethanol, såsom de varer, der er genstand for hovedsagen.

7 Profisa anlagde sag med påstand om annullation af disse afgørelser, hvilket blev forkastet af Vilniaus apygardos administracinis teismas ved dom af 9. maj 2005.

8 Profisa har iværksat appel af denne dom til den forelæggende ret.

9 Den forelæggende ret har anført, at i det omfang punktafgiftslovens artikel 25, stk. 1, nr. 5, har til formål at sikre gennemførelsen af artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 i litauisk ret, er en fortolkning af sidstnævnte bestemmelse nødvendig for at træffe afgørelse i den foreliggende tvist.

10 Den nævnte ret har imidlertid gjort opmærksom på, at den litauiske sprogudgave af artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 adskiller sig fra andre sprogudgaver af samme artikel.

11 Det er på denne baggrund, at Vyriausiasis administracinis teismas har besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende spørgsmål:

»Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 [...], under hensyn til forskellene mellem direktivets sprogudgaver, fortolkes således, at den pålægger medlemsstaterne at fritage ethanol, der importeres til De Europæiske Fællesskabers toldområde, og som indeholdes i chokoladevarer, der er bestemt til direkte anvendelse, for punktafgift, når alkoholindholdet i disse chokoladevarer ikke overstiger 8,5 liter pr. 100 kg vare?«

Om det præjudicielle spørgsmål

12 Alle de procesdeltagere, der har afgivet skriftlige indlæg, har gjort gældende, at spørgsmålet bør besvares bekræftende.

13 Det følger af fast retspraksis, at nødvendigheden af en ensartet anvendelse og dermed fortolkning af fællesskabsretlige bestemmelser udelukker, at en bestemmelses ordlyd i tvivlstilfælde betragtes isoleret, men derimod kræver, at den fortolkes og anvendes på baggrund af udgaverne på de andre officielle sprog (dom af 12.11.1969, sag 29/69, Stauder mod Ulm, Sml. 1969, s. 107, org.ref.: Rec. s. 419,

præmis 3, af 7.7.1988, sag 55/87, Moksel mod Balm, Sml. s. 3845, præmis 15, og af 2.4.1998, sag C-296/95, EMU Tabac m.fl., Sml. I, s. 1605, præmis 36).

14 I tilfælde af uoverensstemmelse mellem de forskellige sprogudgaverner af en fællesskabsbestemmelse skal den pågældende bestemmelse fortolkes på baggrund af den almindelige opbygning af og formålet med den ordning, som den er led i (dom af 27.10.1977, sag 30/77, Regina mod Bouchereau, Sml. s. 1999, præmis 14, af 7.12.2000, sag C-482/98, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 10861, præmis 49, og af 1.4.2004, sag C-1/02, Borgmann, Sml. I, s. 3219, præmis 25).

15 Det fremgår af en sammenligning af de forskellige sprogudgaverner af artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83, at med undtagelse af den litauiske udgaverne bestemmer alle sprogudgaverne af nævnte artikel, at medlemsstaterne fritager produkter, der er omfattet af dette direktiv — herunder ethanol — for den harmoniserede punktafgift på betingelser, som de fastsætter, når produkterne direkte anvendes til fremstilling af levnedsmidler, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter.

16 Det sted, hvor ethanolen anvendes med henblik på denne fremstilling, er uden betydning i denne henseende.

17 Det bemærkes desuden, at formålet med fritagelserne i direktiv 92/83 bl.a. er at neutralisere virkningen af punktafgifter på alkohol som mellemklasseprodukt, der

indgår som en bestanddel i andre handels- eller industriprodukter (dommen i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 4).

18 Endvidere er fritagelsen for produkter, der er omfattet af artikel 27, stk. 1, i direktiv 92/83, hovedreglen, og nægtelse heraf er undtagelsen. Den mulighed, der gives medlemsstaterne i bestemmelsen for at fastsætte betingelserne »for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af sådanne fritagelser og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug«, kan ikke indebære, at den fritagelsesforpligtelse, der opstilles i bestemmelsen, ikke er ubetinget (dommen i sagen Italien mod Kommissionen, præmis 50).

19 Følgelig skal det præjudicielle spørgsmål besvares med, at artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 skal fortolkes således, at den pålægger medlemsstaterne at fritage ethanol, der importeres til Den Europæiske Unions toldområde, og som indeholdes i chokoladevarer, der er bestemt til direkte anvendelse, for den harmoniserede punktafgift, når alkoholindholdet i disse chokoladevarer ikke overstiger 8,5 liter pr. 100 kg vare.

Sagens omkostninger

20 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om

sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Artikel 27, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer skal fortolkes således, at den pålægger medlemsstaterne at fritage ethanol, der importeres til Den Europæiske Unions toldområde, og som indeholdes i chokoladevarer, der er bestemt til direkte anvendelse, for den harmoniserede punktafgift, når alkoholindholdet i disse chokoladevarer ikke overstiger 8,5 liter pr. 100 kg vare.

Underskrifter